

VIII.

Forslag til Lov

om

Renten af Udlaan mod Pant i fast Ejendom.

(Fremsat i Folketinget den 8. Oktober 1941 af Indenrigsminister *Knud Kristensen*).

§ 1.

Af Gæld med Pant i fast Ejendom kan ingen gyldigt forpligte sig til at betale en Rente, der overstiger, hvad der er rimeligt under Hensyn til det almindelige Renteniveau paa Aftalens Tid, de for Gælden fastsatte Afdrags- og Opsigelsesvilkaar, Pantebrevets Stilling i Prioritetsordenen og andre Forhold, der har Indflydelse paa Rentens Størrelse.

§ 2.

Udstedelse og Modtagelse af Gældsforskrivning med Pant i fast Ejendom for et større Beløb end det, som Fordringshaveren udlaaner eller giver Kredit med, er ikke tilladt, saafremt Nedsættelsen af Laanebeløbet overstiger 2 pCt. af Hovedstolen. Indrømmer Fordringshaveren Skyldneren Uopsigelighed, kan der dog ved Laanets Udbetaling yderligere fradrages et Beløb, svarende til 2 pCt. for hver Periode af 5 Aar, hvori Gælden er uopsigelig, beregnet i Forhold til den Restgæld, der vil foreligge ved hver Femaarsperiodes Udløb, efter at ordinære Afdrag er fradraget.

Disse Bestemmelser gælder ikke for de af Kredit- og Hypotekforeninger, Husejernes Kreditkasse, Landmandsbankens Hypotekafdeling og Laanefonden af 1940 ydede Kasseobligationslaan samt Gældssaneringslaan i Henhold til Lov Nr. 121 af 9. April 1936 med senere Love. Bestemmelserne er endvidere ikke til Hinder for Anvendelse af Skadesløsbreve eller Haandpantssætning af tinglyste Ejerpantebreve.

§ 3.

Laan mod Pant i fast Ejendom, der stiftes efter denne Lovs Ikrafttræden, kan ikke gøres uopsigelige fra Skyldnerens Side i mere end 5 Aar.

§ 4.

Ved Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1—3 kan Gælden eller den betingede Rente ifølge Pantebrevet nedsættes til det Beløb, der lovlig kunde være betinget, og Retten giver da Pantebrevet Paategning herom. Nedsættelsen rammer ogsaa de Rentebeløb, der forfalder eller betales, efter at Sagen er rejst over for